

Professor Waterink

Er is in allerlei tijdschriften en kranten geschreven over prof. dr. J. Waterink en daarbij ook over zijn plaats binnen en buiten de Vrije Universiteit. In het vorig nummer van dit blad heeft prof. dr. J. W. van Hulst op zijn wijze de betekenis van deze uitzonderlijke V.U.-hoogleraar in het licht gesteld. Het komt me echter voor dat het ook goed kan zijn wanneer in het V.U.-blad iets gezegd wordt over een kant van de veelzijdige werkzaamheid van prof. Waterink, die elders niet of nauwelijks naar voren kwam, nl. zijn propagandist-zijn voor de Vrije Universiteit, of liever: voor de vereniging waarvan de V.U. uitgaat. Wie hem als zodanig van nabij meemaakte, stemt grif toe dat, zoals in een artikel over het afscheid van prof. Waterink in het V.U.-blad van mei 1961 stond, de vereniging nooit tevergeefs een beroep op hem heeft gedaan en dat hij een even onvermoeid als doeltreffend propagandist voor onze universiteit is geweest.

Er was prof. Waterink ontzettend veel aan gelegen, dat de band tussen het volk-achter-de-V.U. en de Vrije Universiteit zelf sterk bleef. In een vergadering van directeurs met de leden van de adviescommissie voor de propaganda in 1962, was hij het vooral, die namens die adviescommissie er het pleit voor voerde, dat de organisatie van de vereniging meer op moderne leest moest worden geschoeid, zodat er meer invloed van anderen af mogelijk zou zijn.

Prof. Waterink meende het vorig jaar te moeten bedanken als lid van deze commissie. Met grote belangstelling woonde hij altijd de vergaderingen bij. Hij gaf dan, terwijl hij het eind van zijn sigaar rechtop in een pijpekop zette om op die manier de sigaar op te roken, overwogen tips voor de propaganda en aanwijzingen om de V.U. bij de mensen te brengen. Menig treffend voorbeeld uit het zakenleven, „waarmee ik weleens iets te maken heb”, kwam dan naar voren. En steeds voelde je weer, hoe na aan het hart hem „die band aan het volk” lag.

Prof. J. Waterink als voorzitter op een van de V.U.-dagen

Die studenten.....

Als om de een of andere reden contributies of lidmaatschappen werden opgezegd, was het professor Waterink die vaak tijd nam en zich moeite gaf om ter plaatse de zaak in het reine te brengen. Vooral als de oorzaak van het verbreken van de band met de V.U. gelegen was in iets wat „die studenten van de V.U.” weer eens zouden hebben uitgehaald.

Mag ik in dit verband in herinnering brengen, hoe hij het in 1961 in artikelen in ons blad voor „de studenten” opnam, als ze z.i. onbillijk werden bejegend? U weet dat voorbeeld nog wel van een kerk met duizenden leden. Als daarin eens iets misgaat, dan ga je toch ook niet zeggen: het leven in die kerk lijkt naar niets! Daar bedank ik maar voor! Men moest de zaak niet scheef trekken en het goede samenleven tussen de mensen van de V.U. en het volk moest bewaard blijven. Prof. Waterink zag daarin altijd een groot stuk propaganda. Op de V.U.-dagen was hij *niét* zijn vrouw regelmatig aanwezig. Hoe joviaal ging hij dan met de mensen om, niet in het minst als ze uit de streken rondom Hardenberg kwamen!

Prof. Waterink kende heel wat mensen en kon beoordelen, of deze of gene geschikt was om op die of die post te staan. Zo leefde hij met